

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.8.2014 r.
COM(2014) 507 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2013 NA TEMAT STOSUNKÓW MIĘDZY KOMISJĄ EUROPEJSKĄ A PARLAMENTAMI NARODOWYMI

1. WPROWADZENIE

W 2013 r. stosunki między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi w dalszym ciągu rozwijały się dwutorowo: z jednej strony poprzez mechanizm kontroli zasady pomocniczości, wprowadzony traktatem lizbońskim w celu oceny zgodności nowych wniosków ustawodawczych Komisji (które nie podlegają wyłącznej kompetencji UE) z zasadą pomocniczości; a z drugiej strony poprzez dialog polityczny zainicjowany przez Komisję w 2006 r. w celu usprawnienia wymiany informacji i opinii na temat kwestii związanych z polityką, dotyczących zarówno wniosków ustawodawczych, jak i inicjatyw nielegislacyjnych. Ponadto miały miejsce liczne spotkania i dyskusje odzwierciedlające bogactwo szerszej wymiany informacji między Komisją a parlamentami narodowymi.

Niniejsze dziewiąte sprawozdanie roczne na temat stosunków między Komisją a parlamentami narodowymi koncentruje się na dialogu politycznym. Szczególne aspekty dotyczące mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, w tym drugiej procedury „żółtej kartki”, uruchomionej przez szereg parlamentów narodowych w odniesieniu do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹, omówiono w rocznym sprawozdaniu za 2013 r. na temat pomocniczości i proporcjonalności, które jest publikowane równolegle z niniejszym sprawozdaniem i które należy tym samym uznać za jego uzupełnienie.

Przedmiotowa druga procedura „żółtej kartki” stanowiła wyraźny przejaw gotowości parlamentów narodowych do tego, aby wyrazić swoje zdanie w relacjach z Komisją na temat konkretnego aktu prawnego. Ogólniej rzecz ujmując, szerszy dialog polityczny dotyczący wniosków i inicjatyw Komisji w dalszym ciągu pozwalał parlamentom narodowym na odgrywanie konstruktywnej roli w kształtowaniu polityki na szczeblu UE, w szczególności w kontekście pogłębiania unii gospodarczej i walutowej (UGW) i wdrażania propozycji dotyczących europejskiego semestru.

Podobnie jak w latach ubiegłych dialog polityczny w 2013 r. prowadzono głównie w drodze:

- i) ogólnych dwustronnych i wielostronnych debat i dyskusji, często w trakcie posiedzeń międzyparlamentarnych (sekcja 2);
- ii) wymiany pisemnych opinii parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji (sekcja 3) oraz
- iii) kontaktów i spotkań, które odbywały się przez cały rok (sekcja 4).

Niniejsze sprawozdanie kończy się krótkim omówieniem przyszłych relacji między Komisją a parlamentami narodowymi (sekcja 5).

2. SZERSZY KONTEKST: GŁÓWNE POSIEDZENIA I WYZWANIA

W 2012 r., w kontekście trwającej niestabilności gospodarczej, parlamenty narodowe skoncentrowały swoją uwagę na europejskiej odpowiedzi na kryzys, w tym na strategii „Europa 2020” i wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020. Chociaż opinie

¹ COM(2013) 534.

parlamentów narodowych w dalszym ciągu koncentrowały się na sprawach dotyczących sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, rynku wewnętrznego oraz unii gospodarczej i walutowej, w 2013 r. w planie działań politycznych pojawiły się także bardziej konkretne zagadnienia, takie jak dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych² i dyrektywa w sprawie podatku od transakcji finansowych³.

Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC) w dalszym ciągu stanowiła główne forum dyskusji z parlamentami narodowymi.

W styczniu 2013 r. odbyło się posiedzenie przewodniczących COSAC. Na przedmiotowym posiedzeniu z dyskusji dotyczących priorytetów prezydencji Irlandii wynikało, że przyszłość UGW i powiązanych kwestii dotyczących legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności pozostanie w planie działań politycznych jeszcze przez pewien czas, przy czym parlamenty narodowe nalegały, aby uwzględniać ich coraz większą rolę.

49. posiedzenie plenarne COSAC odbyło się w Dublinie i w dużej mierze dotyczyło Europejskiego Roku Obywateli. Skoncentrowano się zatem na kwestiach związanych z przyszłą integracją europejską i przyszłością młodych obywateli w Europie. Na 50. posiedzeniu plenarnym COSAC, które odbyło się w Wilnie, kontynuowano dyskusję na temat legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności w UE oraz roli parlamentów narodowych. Na przedmiotowym posiedzeniu plenarnym założyciel COSAC, minister spraw zagranicznych Francji Laurent FABIUS, wygłosił przemówienie na temat utworzenia COSAC. W swoim przemówieniu minister podkreślił, że powody utworzenia COSAC są w dalszym ciągu aktualne i wezwał do wzmocnienia koordynacji polityki i usprawnienia współpracy między przedstawicielami parlamentów narodowych. Wiceprzewodniczący Komisji ŠEFČOVIČ wygłosił przemówienie programowe na temat realizacji strategii „Europa 2020”, określając związane z tym procesy i podkreślając pozostałe wyzwania, szczególnie w odniesieniu do kwestii bezrobocia, innowacji, klimatu i energii. Odbyły się dwie debaty na temat legitymacji demokratycznej i roli parlamentów narodowych, w których podkreślono widoczną rozbieżność między UE a jej obywatelami oraz znaczenie parlamentów narodowych wykorzystujących dostępne im narzędzia w celu rozwiązania tej kwestii.

Przez cały 2013 r. kwestia legitymacji demokratycznej w sensie ogólnym, a szczególnie w odniesieniu do europejskiego semestru, pozostała kluczowym elementem dyskusji międzyparlamentarnych i dialogu między Komisją a parlamentami narodowymi. Obejmowała ona nieformalne oraz bardziej formalne inicjatywy mające na celu wzmocnienie kontroli parlamentarnej i współpracy międzyparlamentarnej w kontekście usprawnionego zarządzania gospodarczego, ogólnie w kontekście współpracy międzyparlamentarnej (określonej w art. 9 Protokołu 1 do Traktatów) lub na podstawie art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, uzgodnionego na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2012 r. (zob. także sekcja 5 poniżej).

Szersza dyskusja na temat legitymacji demokratycznej zwiększyła także świadomość całej UE, że dla zapewnienia dalszej funkcjonalności UGH potrzebna jest ściślejsza koordynacja polityki makroekonomicznej i budżetowej poszczególnych państw członkowskich.

² COM(2012) 788.

³ COM(2013) 71.

Jakiegokolwiek dalsze pogłębienie UGW musi jednak zapewniać silną demokratyczną kontrolę z udziałem parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego.

Jedną z głównych zmian w odniesieniu do nowego zarządzania gospodarczego, dotyczącej parlamentów narodowych, był pierwszy Europejski tydzień parlamentarny zorganizowany z inicjatywy Parlamentu Europejskiego w styczniu 2013 r., w którym udział wzięło około 100 członków z 26 parlamentów narodowych. Sesje zorganizował Komitet Budżetowy, Komisja Gospodarcza i Monetarna i Komitet Zatrudnienia Parlamentu Europejskiego. W debatach koncentrowano się głównie na kwestiach instytucjonalnych, takich jak legitymacja demokratyczna, ale poruszono także konkretne kwestie polityczne dotyczące europejskiego semestru i wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, takie jak polityka oszczędnościowa a wzrost gospodarczy, zatrudnianie ludzi młodych i skutki społeczne dostosowań gospodarczych.

Chociaż celem przedmiotowego Europejskiego tygodnia parlamentarnego nie było wyciągnięcie konkretnych wniosków, pozwolił on umocnić konsensus dotyczący potrzeby potwierdzenia słuszności i ulepszenia legitymacji demokratycznej europejskiego semestru dzięki zwiększeniu odpowiedzialności parlamentów narodowych za ten proces oraz ich wczesnego zaangażowania w ten proces. Cel ten można osiągnąć dzięki zaangażowaniu odpowiednich rządów tych państw na etapie poprzedzającym prezentację krajowych programów reform. Przewodniczący irlandzkiego *Houses of Oireachtas* zaproponował regularne organizowanie specjalnych debat na temat kwestii europejskich („Dni europejskie”), które odbywałyby się tego samego dnia we wszystkich parlamentach narodowych; sugestia ta spotkała się z zainteresowaniem.

Nowe zarządzanie gospodarcze, angażujące parlamenty narodowe w proces europejskiego semestru, przedstawiono wyraźnie także w pakiecie dwóch aktów prawnych⁴. Przewiduje się w nich dialog gospodarczy między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro, wsparty opiniami Komisji dotyczącymi projektów planów budżetowych i ogólnej oceny sytuacji budżetowej tych państw i perspektyw w całej strefie euro. W ramach tego dialogu jesienią 2013 r. państwa członkowskie należące do strefy euro po raz pierwszy przekazały Komisji projekty planów budżetowych, a Komisja przyjęła opinie dotyczące tych planów w dniu 15 listopada 2013 r. Opinie pozwoliły zainteresowanym stronom na szczeblu krajowym (w tym także parlamentom narodowym) uzyskać niezależną perspektywę dotyczącą planów państw członkowskich.

3. PISEMNE OPINIE PARLAMENTÓW NARODOWYCH

Łączna liczba opinii otrzymanych od parlamentów narodowych w ostatnich latach znacznie wzrosła, lecz wydaje się, że ustabilizowała się na poziomie nieco powyżej 600 rocznie, z których w przybliżeniu 14 % stanowiło uzasadnione opinie (zob. załącznik 1). W wyniku

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej.

zmian swoich procedur wewnętrznych Komisja zwykle odpowiada obecnie na przedmiotowe opinie w terminie trzech miesięcy, który sama sobie wyznaczyła.

Dialog polityczny z parlamentami narodowymi okazał się sukcesem, wnosząc wyraźną wartość dodaną. Jeżeli parlamenty narodowe przedstawią swoje opinie na wczesnym etapie prac, będą mogły posłużyć jako system wczesnego ostrzegania, przedstawiając Komisji zarys głównych argumentów dotyczących istoty wniosków Komisji. Komisja może wówczas prowadzić negocjacje z Radą i Parlamentem Europejskim, mając pełną znajomość opinii wyrażonych przez parlamenty narodowe. Komisja przywiązuje dużą wagę do dialogu politycznego i szczególnie zachęca parlamenty narodowe do reagowania na konsultacje publiczne, zielone księgi i komunikaty na etapie przygotowania aktów prawnych. Od grudnia 2013 r. konkretnie informuje się parlamenty narodowe o wszystkich konsultacjach publicznych Komisji.

Udział i zakres

Poniższe dane liczbowe odzwierciedlają jedynie działania parlamentów narodowych pod względem ich udziału w dialogu politycznym w ścisłym znaczeniu tego słowa, np. w drodze przesłania pisemnych opinii do Komisji. Jak zauważono w niniejszym sprawozdaniu, a w szczególności w sekcji 4, działań parlamentów narodowych w odniesieniu do spraw UE nie można mierzyć wyłącznie na podstawie pisemnego wkładu w dialog polityczny, ponieważ parlamenty narodowe mogą prowadzić inne działania kontrolne. Ponadto parlamenty narodowe nie przedstawiają uwag dotyczących wszystkich wniosków i innych dokumentów Komisji, lecz dokonują wyboru zgodnie ze swoimi priorytetami.

W 2013 r. otrzymano łącznie 621⁵ opinii od parlamentów narodowych, co stanowiło spadek w wysokości około 6 % w porównaniu z 2012 r. (663). W latach 2011–2012 nastąpił niewielki wzrost oraz bardzo znaczący wzrost w 2011 r. w porównaniu z 2010 r. (7 % w 2012 r., ale 60 % w 2011 r.).

Można zauważyć następujące ogólne tendencje:

- w ramach pisemnego dialogu politycznego 16 izb przesłało więcej opinii w 2013 r. niż w 2012 r., 18 izb przesłało mniej opinii niż w 2012 r., a 2 przesłały taką samą liczbę opinii jak w 2012 r.;
- działalność w ramach dialogu politycznego rozkłada się nierównomiernie w izbach parlamentów narodowych (niemal 80 % całkowitej liczby opinii pochodzi od dziesięciu najbardziej aktywnych izb);
- parlamenty narodowe w dalszym ciągu koncentrują swój dialog polityczny z Komisją na dokumentach o charakterze ustawodawczym, przy czym jedynie ograniczona część otrzymanych od nich opinii odnosi się do innych rodzajów inicjatyw.

W 2013 r. 15 wniosków Komisji będących przedmiotem największej liczby opinii parlamentów narodowych stanowiło 144 (23 %) ze wszystkich 621 opinii. Podobnie jak w 2012 r. ogromna większość dokumentów Komisji, w odniesieniu do których parlamenty narodowe przedstawiły uwagi w 2013 r., była przedmiotem od jednej do trzech opinii,

⁵ Z uwzględnieniem 88 uzasadnionych opinii otrzymanych w ramach mechanizmu kontroli zasady pomocniczości.

odzwierciedlając różnorodne obszary będące przedmiotem zainteresowania parlamentów narodowych.

Wnioskami i inicjatywami Komisji, do których otrzymano największą liczbę opinii parlamentów narodowych, były dokumenty w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej⁶ (20 opinii), zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów⁷ (17 opinii), ustanowienia ram planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną⁸ (14 opinii), ustanowienia ram w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów⁹ (10 opinii), Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) oraz uchylecia decyzji 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW¹⁰ (10 opinii); w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji zob. załącznik 2.

Podobnie jak w 2012 r. niektóre z wniosków, do których napłynęło łącznie najwięcej liczby opinii parlamentów narodowych, wywołały także napłynięcie największej liczby uzasadnionych opinii w ramach mechanizmu kontroli zasady pomocniczości. W 2013 r., podobnie jak w 2012 r., ponad połowa opinii otrzymanych w kontekście dialogu politycznego (323 z 596 w 2013 r.) dotyczyła sześciu obszarów polityki. Obszarami tymi były sprawiedliwość, jednolity rynek wewnętrzny i usługi, mobilność i transport, sprawy wewnętrzne, zdrowie i konsumenci oraz łączność (w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji zob. załącznik 3).

W 2012 r. parlamenty narodowe w swoim dialogu politycznym z Komisją coraz bardziej koncentrowały się na wnioskach ustawodawczych, przedstawiając jedynie niewielką część opinii związanych z inicjatywami o charakterze nieustawodawczym. Tendencja ta utrzymywała się w 2013 r. Spośród 15 dokumentów Komisji, których dotyczyła największa liczba opinii (np. sześć lub więcej) parlamentów narodowych, jedynie dwa nie miały charakteru ustawodawczego¹¹. Niemniej jednak podobnie jak w 2012 r. 15 opinii politycznych szwedzkiego *Riksdag*, poza jedną, dotyczyły dokumentów o charakterze nielegislacyjnym, chociaż przedmiotowa izba przesłała największą liczbę uzasadnionych opinii.

Najważniejsze tematy dialogu politycznego

W 2013 r. parlamenty narodowe poświęciły szczególną uwagę poniższym wnioskom ustawodawczym (w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji zob. załącznik 2). Ponieważ w sprawie tych wniosków napłynęło najwięcej uzasadnionych opinii, należy również odnieść się do analogicznego rocznego sprawozdania za 2013 r. na temat

⁶ COM(2013) 534.

⁷ COM(2012) 788.

⁸ COM(2013) 133.

⁹ COM(2013) 296.

¹⁰ COM(2013) 173.

¹¹ Komunikat Komisji dotyczący planu działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Otwarcie debaty europejskiej (COM(2012) 777) i komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „W kierunku pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej - Koordynacja *ex ante* planów zasadniczych reform polityki gospodarczej” (COM(2013)166).

pomocniczości i proporcjonalności, w którym przedstawiony został bardziej szczegółowy opis.

- *Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej*¹²

Obecnie Unia praktycznie nie posiada żadnych uprawnień do interweniowania w przypadkach nadużyć funduszy UE o charakterze kryminalnym. Dane liczbowe dotyczące wykrywania, prowadzenia dochodzeń i pomyślnie zakończonych postępowań karnych w odniesieniu do przestępstw przeciwko budżetowi UE różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich UE (od 19 % do 90 %). Prokuratura Europejska zajęłaby się rozdrobnieniem postępowań spowodowanym krajowym charakterem systemów sądownictwa oraz rozwiązałaby problem polegający na tym, że zwalczanie nadużyć na szczeblu europejskim nie zawsze stanowi wysoki priorytet na poziomie krajowym. W traktacie lizbońskim (art. 86 TFUE)¹³ przewidziano szczególną podstawę prawną dla utworzenia Prokuratury Europejskiej.

W 2013 r. Komisja otrzymała 20 opinii dotyczących przedmiotowego wniosku, z których 13 stanowiło uzasadnione opinie¹⁴. Ponieważ liczba głosów związanych z przedmiotowymi uzasadnionymi opiniami przekroczyła próg wynoszący 14 opinii, który ma zastosowanie dla wniosków w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, uruchomiona została procedura „żółtej kartki”.

- *Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych)*¹⁵

W zmienionym wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych przewidziano nowe i wzmocnione przepisy dotyczące sposobu, w jaki można produkować i dostarczać do sprzedaży wyroby tytoniowe w UE. W bardziej szczegółowym ujęciu we wniosku zaproponowano wprowadzenie zakazu stosowania aromatów charakterystycznych w papierosach, tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów i wyrobach tytoniowych bezdymnych oraz nałożono wymóg zamieszczania na opakowaniach papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów dużych obrazkowych ostrzeżeń zdrowotnych. Ponadto w dokumencie tym zaproponowano uregulowanie transgranicznej sprzedaży przez internet i przewidziano rozwiązania techniczne służące walce z nielegalnym handlem. Zaproponowano również środki dotyczące wyrobów, które nie były dotąd objęte szczegółowymi przepisami, takich jak e-papierosy i wyroby ziołowe do palenia. Przedmiotowy wniosek¹⁶ stanowił odpowiedź na wnioski Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej i odzwierciedla sprawozdania własne Komisji z 2005 r. i 2007 r., dotyczące zastosowania dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych (dyrektywa 2001/37/WE).

¹² COM(2013) 534.

¹³ Zgodnie z traktatami UE Dania nie zostanie członkiem Prokuratury Europejskiej, a Zjednoczone Królestwo i Irlandia postanowiły nie korzystać klauzuli „opt-in”.

¹⁴ Dodatkowe opinie przedstawiono w 2014 r.

¹⁵ COM(2012) 788.

¹⁶ Przedmiotową dyrektywę przyjęto w kwietniu 2014 r. i weszła ona w życie w maju 2014 r. jako dyrektywa 2014/40/UE.

Komisja otrzymała 17 opinii dotyczących tego wniosku, w tym siedem uzasadnionych opinii kwestionujących jego zgodność z zasadą pomocniczości. Chociaż wniosek ten spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony parlamentów narodowych, nie osiągnięto standardowego progu (19 głosów) wymaganego do uruchomienia procedury „żółtej kartki”.

- *Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną*¹⁷

Nieskoordynowane wykorzystanie obszarów przybrzeżnych i morskich prowadzi obecnie do konkurencji o przestrzeń morską i przybrzeżną oraz nieefektywnego wykorzystania zasobów morskich i przybrzeżnych. Trwająca niepewność i niemożliwość przewidzenia dostępu do przestrzeni morskiej doprowadziły do wytworzenia gorszych niż optymalne warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez inwestorów. W wyniku szybko rosnącego popytu na przestrzeń morską dla potrzeb prowadzenia nowych rodzajów działalności, takich jak instalacje w celu eksploatacji odnawialnych źródeł energii oraz urządzenia akwakultury, UE musi zapewnić spójne planowanie działalności na morzu. Na tym etapie koordynacja między państwami członkowskimi nie jest wystarczająco zaawansowana, a obecne niespójności między istniejącymi systemami uniemożliwiają skuteczne planowanie transgraniczne.

Komisja otrzymała 14 opinii dotyczących tego wniosku, w tym dziewięć uzasadnionych opinii kwestionujących jego zgodność z zasadą pomocniczości.

4. KONTAKTY I WIZYTY

Poza wymianą pisemnych opinii parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji miał również miejsce mniej formalny dialog polityczny w formie spotkań i kontaktów na poziomie politycznym i administracyjnym. Dialog ten obejmuje następujące działania:

Większość parlamentów narodowych odbywa regularne spotkania z członkami Komisji w Brukseli oraz w poszczególnych państwach członkowskich.

Wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych, Maroš ŠEFČOVIČ, odwiedził w 2013 r. osiem parlamentów narodowych (niemiecki *Bundestag*, francuski *Sénat*, chorwacki *Hrvatski sabor*, irlandzki *Houses of the Oireachtas*; litewski *Seimas* i słowacki *Národná Rada*). W tym samym roku wiceprzewodniczący przyjął dużą liczbę gości/delegacji parlamentów narodowych w siedzibie Komisji Europejskiej w Brukseli (czeski *Senát*, duński *Folketing*, francuski *Sénat*, irlandzki *Houses of the Oireachtas*, włoski *Senato della*

Repubblica, maltański *Kamra tad-Deputati*, polski Sejm i rumuński *Camera Deputaţilor*).

¹⁷ COM(2013) 133.

Poza dyskusjami dotyczącymi konkretnych wniosków ustawodawczych i inicjatyw strategicznych podczas przedmiotowych spotkań omówiono kwestie związane ze współpracą między Komisją a parlamentami narodowymi oraz kwestie dotyczące rozwijającego się zarządzania gospodarczego i legitymacji demokratycznej.

Komisja była także reprezentowana na szczeblu politycznym podczas większości głównych posiedzeń międzyparlamentarnych w 2013 r.

W pierwszym Europejskim tygodniu parlamentarnym w styczniu 2013 r. wzięli udział przewodniczący BARROSO (obok przewodniczących VAN ROMPUYA i SCHULZA), wiceprzewodniczący REHN i ŠEFČOVIČ oraz komisarze LEWANDOWSKI i ANDOR.

Wiceprzewodniczący ŠEFČOVIČ wziął udział w posiedzeniu plenarnym COSAC w Wilnie w październiku 2013 r. i w posiedzeniu przewodniczących COSAC w Dublinie w styczniu 2013 r.

Wiceprzewodniczący REHN wziął udział w dyskusji z Komisją budżetową fińskiego *Eduskunta* w celu przedstawienia i omówienia oceny Komisji dotyczącej fińskiego projektu planu budżetowego na 2014 r.

Wysoka przedstawiciel ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodnicząca Komisji, baronowa ASHTON, wzięła udział w dwóch posiedzeniach Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, której celem jest zachęcenie do współpracy międzyparlamentarnej w tej dziedzinie. Pierwsze z tych posiedzeń odbyło się w Dublinie w kwietniu 2013 r., a drugie odbyło się w Wilnie we wrześniu 2013 r.

Członkowie biura komisarza ŠEMETA i personel DG BUDG spotkali się z delegacją Komitetu ds. Rachunków Publicznych duńskiego *Folketing* w Brukseli i z duńskim parlamentem w Hadze w sprawie absolutorium z wykonania budżetu 2012.

W związku z przystąpieniem Chorwacji do UE w dniu 1 lipca 2013 r. komisarz MIMICA przedstawił chorwackiemu *Hrvatski sabor* program prac Komisji na 2014 r.

Urzędnicy Komisji, jeżeli zostali o to poproszeni, uczestniczyli także w posiedzeniach komisji parlamentów narodowych, a różne służby Komisji (w szczególności Dyrekcje Generalne CLIMA, ECFIN, ENER, ENV, HOME, JUST, MARE, MARKT, OLAF, REGIO, SANCO) uczestniczyły w regularnych spotkaniach ze stałymi przedstawicielami parlamentów narodowych w Brukseli, aby omówić różne przyszłe inicjatywy lub bieżące sprawy.

W 2013 r., podobnie jak w 2012 r., stali przedstawiciele parlamentów narodowych spotkali się także z wiceprzewodniczącym ŠEFČOVIČEM oraz z członkami biur przewodniczącego BARROSO, wiceprzewodniczącego ŠEFČOVIČA i innymi członkami Komisji.

5. WNIOSKI I PERSPEKTYWY

W 2013 r. w dalszym ciągu miało miejsce znacząca wymiana w ramach pisemnego dialogu politycznego między Komisją a parlamentami narodowymi, w którym parlamenty narodowe wydały łącznie około 600 opinii. Chociaż prawie wszystkie izby przesłały co najmniej jedną uwagę, prawie 80 % opinii otrzymano od dziesięciu najbardziej aktywnych izb. Dokumentami Komisji, które wywołały największą liczbę opinii, były także dokumenty, w sprawie których parlamenty przekazały największą liczbę uzasadnionych opinii. Poza pisemnym dialogiem Komisja w dalszym ciągu utrzymywała częste kontakty z parlamentami narodowymi i odbywała z nimi częste spotkania na szczeblu politycznym i oficjalnym, w Brukseli oraz w państwach członkowskich.

Na początku 2014 r. parlamenty narodowe i Parlament Europejski potwierdziły zamiar dalszego angażowania się w działania na szczeblu UE, takie jak europejski semestr. Legitymacja demokratyczna w dalszym ciągu pozostanie głównym tematem dyskusji pomiędzy instytucjami UE a parlamentami narodowymi.

Na posiedzeniu plenarnym COSAC w styczniu 2014 r. powtarzającymi się tematami były rola parlamentów narodowych, legitymacja demokratyczna i odpowiedzialność. Holenderski *Tweede Kamer* i duński *Folketing* przedstawiły nowe konkretne pomysły i wnioski dotyczące roli i praw parlamentów narodowych.

W kwietniu 2014 r. Komisja Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego przyjęła sprawozdanie Carla CASINI (EPP/IT) na temat parlamentów narodowych. W sprawozdaniu zaleca się między innymi, aby parlamenty narodowe „poczyniły kroki, które mają na celu poprawę mechanizmów sterowania i monitorowania w celu zapewnienia większej spójności”. Podkreśla w nim także, że mechanizm wczesnego ostrzegania stanowi jeden z instrumentów aktywnej współpracy między instytucjami europejskimi a instytucjami krajowymi i z zadowoleniem przyjmuje się fakt, że instrument ten wykorzystuje się również jako kanał konsultacji i dialogu opartego na współpracy między poszczególnymi instytucjami wielopoziomowego systemu zarządzania UE.

Podczas drugiego Europejskiego tygodnia parlamentarnego, który miał miejsce w styczniu 2014 r., ponownie wykazano, że Parlament Europejski i parlamenty narodowe mają wspólne interesy. W ramach części programu dotyczącej konferencji międzyparlamentarnej odbyły się cztery debaty plenarne na temat zaburzeń równowagi makroekonomicznej, legitymacji demokratycznej programów dostosowań makroekonomicznych, wspierania wzrostu i promowania miejsc pracy oraz wzmocnienia nadzoru budżetowego w UGW.

Załącznik 1

Liczba opinii otrzymanych przez Komisję w 2013 r. w podziale na parlamenty narodowe/izby (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

Państwo członkowskie	Izba	Łączna liczba opinii ¹⁸	Liczba uzasadnionych opinii (Protokół nr 2) ¹⁹
Portugalia	<i>Assembleia da República</i>	192	1
Republika Czeska	<i>Senát</i>	64	2
Niemcy	<i>Bundesrat</i>	40	3
Francja	<i>Assemblée nationale</i>	40 ²⁰	1
Rumunia	<i>Camera Deputaților</i>	38	2
Włochy	<i>Senato della Repubblica</i>	36	2
Rumunia	<i>Senatul</i>	26	3
Szwecja	<i>Riksdag</i>	24	9
Zjednoczone Królestwo	<i>House of Lords</i>	18	3
Hiszpania	<i>Congreso de los Diputados i Senado</i> (obie izby)	17 ²¹	5 ²²
Irlandia	<i>Houses of the Oireachtas</i> (obie izby)	12 ²³	3 ²⁴
Niderlandy	<i>Eerste Kamer</i>	10	3
Austria	<i>Bundesrat</i>	9	6
Republika Czeska	<i>Poslanecká sněmovna</i>	8	2

¹⁸ Podana liczba obejmuje zarówno opinie, jak i uzasadnione opinie otrzymane od parlamentów narodowych.

¹⁹ Zgodnie z definicją zawartą w protokole nr 2 opinię można zakwalifikować jako uzasadnioną, jeżeli zawiera ona wyraźne stwierdzenie naruszenia zasady pomocniczości i została przesłana Komisji w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania wniosku parlamentom narodowym.

²⁰ Z których 25 *Assemblée nationale* wysłało, nie żądając odpowiedzi.

²¹ Liczone jako 17 opinii obu izb.

²² Liczone jako pięć uzasadnionych opinii obu izb.

²³ Liczone jako 12 opinii obu izb.

²⁴ Liczone jako trzy uzasadnione opinie obu izb.

Francja	<i>Sénat</i>	8	4
Polska	Senat	8	2
Malta	<i>Kamra tad-Deputati</i>	7	5
Niderlandy	<i>Tweede Kamer</i>	7	5
Włochy	<i>Camera dei Deputati</i>	6	0
Litwa	<i>Seimas</i>	6	6
Polska	Sejm	6	2
Luksemburg	<i>Chambre des Députés</i>	5	2
Słowenia	<i>Državni zbor</i>	5	1
Zjednoczone Królestwo	<i>House of Commons</i>	5	5
Dania	<i>Folketing</i>	4	1
Grecja	<i>Vouli ton Ellinon</i>	4	3
Belgia	<i>Chambre des Représentants</i>	3	1
Austria	<i>Nationalrat</i>	2	0
Estonia	<i>Riigikogu</i>	2	1
Finlandia	<i>Eduskunta</i>	2	1
Węgry	<i>Országgyűlés</i>	2	1
Belgia	<i>Sénat</i>	1	1
Bułgaria	<i>Narodno Sabranie</i>	1	0
Cypr	<i>Vouli ton Antiprosopon</i>	1	1
Łotwa	<i>Saeima</i>	1	1
Słowacja	<i>Národná Rada</i>	1	0
Chorwacja (od 01/07/2013 r.)	<i>Hrvatski sabor</i>	0	0
Niemcy	<i>Bundestag</i>	0	0

Słowenia	<i>Državni svet</i>	0	0
OGÓŁEM		621	88

Załącznik 2

Dokumenty Komisji, których dotyczyła największa liczba opinii²⁵ otrzymanych przez Komisję w 2013 r. (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

	Dokument Komisji	Tytuł	Łączna liczba opinii²⁶	Liczba uzasadnionych opinii (Protokół nr 2)²⁷
1	COM(2013) 534	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej	20 ²⁸	13 ²⁹
2	COM(2012) 788	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów	17	7
3	COM(2013) 133	Wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną	14 ³⁰	9 ³¹

²⁵ W tabeli wymieniono wszystkie dokumenty Komisji, których dotyczyło co najmniej sześć opinii parlamentów narodowych.

²⁶ Podana liczba obejmuje zarówno opinie, jak i uzasadnione opinie otrzymane od parlamentów narodowych.

²⁷ Zgodnie z definicją zawartą w protokole nr 2 opinię można zakwalifikować jako uzasadnioną, jeżeli zawiera ona wyraźne stwierdzenie naruszenia zasady pomocniczości i została przesłana Komisji w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania wniosku parlamentom narodowym.

²⁸ Z których jedna została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia z obu izb.

²⁹ Z których jedna została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia obu izb. Zgodnie z protokołem nr 2, jeżeli projekt aktu ustawodawczego przekazany na podstawie art. 76 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w którym uzasadnione opinie stanowią co najmniej jedną czwartą wszystkich głosów przypisanych parlamentom narodowym – dwa głosy, lub w przypadku systemu parlamentarnego dwuizbowego jeden głos przypadający na każdą z dwóch izb – próg procedury „żółtej kartki” uznaje się za osiągnięty i należy dokonać przeglądu projektu. 13 uzasadnionych opinii dotyczących COM(2013) 534 stanowi 18 głosów, tym samym osiągając próg „żółtej kartki”, wraz z przystąpieniem Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r., z liczbą 14 z 56 głosów.

³⁰ Z których jedna opinia została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia obu izb.

³¹ Z których jedna uzasadniona opinia została wydana wspólnie przez obie izby irlandzkiego *Houses of the Oireachtas* – liczona jako jedna opinia obu izb.

4	COM(2013) 173 ³²	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) oraz uchylającego decyzję 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW	10 ³³	3 ³⁴
5	COM(2013) 296	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów	10 ³⁵	7 ³⁶
6	COM(2013) 28 ³⁷	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych usług kolejowego transportu pasażerskiego	9	6
7	COM(2013) 147	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej	9	2

³² Jedna opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez włoski *Camera dei Deputati*, dotyczyła także COM(2013) 172.

³³ Z których jedna opinia została wydana wspólnie przez obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna opinia obu izb.

³⁴ Z których jedną uzasadnioną opinię wydały wspólnie obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna uzasadniona opinia obu izb.

³⁵ Z których jedną opinię wydały wspólnie obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna opinia obu izb.

³⁶ Z których jedną uzasadnioną opinię wydały wspólnie obie izby parlamentu hiszpańskiego – liczona jako jedna uzasadniona opinia obu izb.

³⁷ Jedna opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez czeski *Senát*, dotyczyła także COM(2013) 25, COM(2013) 26, COM(2013) 27, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31. Jedna opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez portugalski *Assembleia da República*, dotyczyła także COM(2013) 26, COM(2013) 27, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31. Trzy uzasadnione opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez niderlandzki *Eerste Kamer*, niderlandzki *Tweede Kamer* i luksemburską *Chambre des Députés*, dotyczyły także COM(2013) 29. Jedna uzasadniona opinia dotycząca niniejszego dokumentu Komisji, wydana przez szwedzki *Riksdag*, dotyczyła także COM(2013) 27, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31.

8	COM(2012) 614 ³⁸	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie i odnośnych środków	8	5
9	COM(2013) 627	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniające dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012	8	4
10	COM(2013) 71	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wdrożenia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych	8	1
11	COM(2012) 777	Komunikat Komisji dotyczący planu działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Otwarcie debaty europejskiej	6	0
12	COM(2013) 166 ³⁹	Komunikat „W kierunku pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Koordynacja <i>ex ante</i> planów zasadniczych reform polityki gospodarczej”	6	0
13	COM(2013) 228	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i	6	1

³⁸ Dwie uzasadnione opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji, wydane przez czeską *Poslanecká sněmovna* i brytyjski *House of Lords*, dotyczyły także COM(2012) 615.

³⁹ Cztery opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji, wydane przez czeski *Senát*, czeską *Poslanecká sněmovna*, włoski *Camera dei Deputati* i portugalski *Assembleia da República*, dotyczyły także COM(2013) 165.

		przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012		
14	COM(2013) 48 ⁴⁰	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii	6	1
15	COM(2013) 535	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)	6	1

⁴⁰ Dwie opinie dotyczące niniejszego dokumentu Komisji wydane przez czeską *Poslanecká sněmovna* i czeski *Senát*, dotyczyły także JOIN(2013) 1.

Załącznik 3

Liczba opinii otrzymanych przez Komisję w 2013 r. w podziale na kierujące służby Komisji (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

Kierująca służba Komisji	Łączna liczba opinii⁴¹
Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług	68
Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości	67
Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu	61
Dyrekcja Generalna ds. Wewnętrznych	52
Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów	43
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii	38
Sekretariat Generalny	32
Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego	25
DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu	24
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa	24
Dyrekcja Generalna ds. Środowiska	23
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej	21
Dyrekcja Generalna ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu	18
Dyrekcja Generalna ds. Energii	18
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych	16
Dyrekcja Generalna Eurostat	12
Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej	11
Dyrekcja Generalna ds. Badań Naukowych i Innowacji	11
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów	8

⁴¹ Podana liczba obejmuje zarówno opinie, jak i uzasadnione opinie otrzymane od parlamentów narodowych.

Wiejskich	
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji	8
Dyrekcja Generalna ds. Edukacji i Kultury	7
Dyrekcja Generalna ds. Rozszerzenia	7
Dyrekcja Generalna ds. Handlu	7
Dyrekcja Generalna ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid	5
DG BUDG	4
Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)	4
Europejska Służba Działań Zewnętrznych	3
COMM	1
Dyrekcja Generalna ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności	1
Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa	1
Służba Prawna	1
OGÓŁEM	621